

Dosarul nr.3ra-1054/18

prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Sîngerei (jud.C.Cheptea)

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. S.Procopciuc, E.Grumeza, A.Garbuz)

ÎNCHEIERE

03 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

În componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Nicolae Craiu
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Oficiul Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat împotriva Comisiei de Licitație din cadrul Primăriei Rădoaia și Consiliul Comunal Rădoaia, intervenient accesoriu comunitatea religioasă ortodoxă a Mitropoliei Moldovei, Biserica Ortodoxă cu hramul „Sfînta Treime” cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Bălți prin care a fost respins apelul declarat de Oficiul Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat și menținută hotărârea din 27 septembrie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei,

c o n s t a t ă:

La 20 decembrie 2016 Oficiul Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Comisiei de Licitație din cadrul Primăriei Rădoaia și Consiliul Comunal Rădoaia cu privire la anularea procesului-verbal nr. 04 din 19 decembrie 2005 al comisiei de licitație „Cu privire la rezultatele negocierilor directe”, precum și declararea ca fiind nul contractul de vânzare- cumpărare a terenului nr. 11952 din 24 noiembrie 2014.

În motivarea acțiunii s-a invocat că actele preparatorii în vederea organizării și petrecerii licitației au fost emise fără respectarea prevederilor legale ale petrecerii licitațiilor, precum ar fi diminuarea prețului terenului proprietate publică a unității administrativ-teritoriale, lipsa publicării comunicatului informativ privind petrecerea licitației și nerespectarea cerințelor negocierilor directe.

Prin încheierea protocolară din 22 februarie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei a fost atras în calitate de intervenient accesoriu Biserica Ortodoxă cu hramul

„Sfânta Treime” din satul Rădoaia.

Ulterior, la data de 27 septembrie 2017 reprezentantul reclamantei a depus o cerere, prin care a renunțat la pretenția privind anularea contractului de vânzare-cumpărare nr.11952 din 24.11.2014, încheiat între Primăria Rădoaia și Organizația Necomercială Cult Religios Comunitatea Religioasă Parohia cu Hramul „Sfânta Treime” din cadrul Bisericii Ortodoxe din Moldova din satul Rădoaia, r-nul Sângerei, obiectul contractului fiind terenul cu nr. cadastral XXXXX (f.d. 180).

Renunțul reclamantului a fost admis prin încheierea instanței din 27 septembrie 2017 a Judecătoria Bălți, sediul Sângerei, procesul civil în această parte fiind încetat (f.d.189-190).

Prin hotărârea din 27 septembrie 2017 a Judecătoria Bălți, sediul Sângerei s-a respins acțiunea ca depusă tardiv. S-a încasat din contul Oficiului Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat în beneficiul Bisericii Ortodoxe cu hramul „Sf. Treime” din Rădoaia suma de 5000 de lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de asistență juridică.

Prin decizia din 20 februarie 2018 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de Oficiul Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat și a fost menținută hotărârea din 27 septembrie 2017 a Judecătoria Bălți, sediul Sângerei.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că în conformitate cu art.68 alin. (1-2) a Legii privind administrația publică locală, nr.436 din 28.12.2006, în cazul în care consideră că un act emis de autoritatea administrației publice locale este ilegal, Oficiul Teritorial al Cancelariei de Stat notifică autorității locale emitente ilegalitatea actului controlat, cerînd modificarea sau abrogarea lui totală sau parțială. În cazul exercitării controlului obligatoriu al legalității, sesizarea oficiului teritorial al Cancelariei de Stat trebuie făcută într-un termen de 30 de zile de la data primirii copiei de pe act.

Raportând normele citate la materialele cauzei, instanța de apel a indicat că Oficiul Teritorial al Cancelariei de Stat a fost sesizat să verifice controlul legalității desfășurării licitației din 19 decembrie 2005 la data de 05.08.2016 de către consilierii Cebotari Roman și Garbuz Elena, cu anexarea documentelor de petrecere a licitației, repetat a fost sesizat de către Garbuz Elena la data de 07.10.2016, iar autoritatea publică locală Rădoaia a fost notificată la data de 11.11.2016, adică cu depășirea termenului de 30 de zile de la comunicarea actului. Instanța de apel a menționat că cererea suplimentară a Elenei Garbuz a fost depusă la Oficiul Teritorial Bălți a Cancelariei de Stat la data de 07.10.2016, prin urmare și în acest caz, notificarea primăriei Rădoaia cu privire la abrogarea actului la data de 11.11.2016 a fost depusă tardiv.

Or, conform art. (5) alin. (1) din Legea privind terenurile proprietate publică și delimitarea lor: De domeniul public al satului (comunei), orașului (municipiului) țin: a) terenurile aferente clădirilor în care își desfășoară activitatea primăria, instituțiile publice de interes local, cum ar fi: teatrele, bibliotecile, muzeele, spitalele, policlinicile, instituțiile de educație și de învățămînt etc.; b) terenurile împădurite, cu excepția celor prevăzute la art.4 alin.(1) lit.b), fișiile forestiere, terenurile destinate

reținerii apei, terenurile zonelor de protecție a apelor și zonelor sanitare, terenurile destinate măsurilor antierozionale, coridoarelor ecologice și altor scopuri de protecție a mediului; c) terenurile aferente obiectivelor de menire social-culturală proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, terenurile ocupate de piețe, străzi, pasaje, terenurile de sport și stadioanele de interes local, precum și terenurile de joacă pentru copii delimitate și înregistrate conform legislației în vigoare, terenurile folosite pentru căile de comunicații, terenurile ocupate de parcuri, grădini publice, scuaruri, terenurile folosite pentru cimitire și pentru alte necesități ale gospodăriei comunale locale; d) terenurile destinate transportului rutier, feroviar, naval, aerian, transportului prin conducte, liniilor de telecomunicații, liniilor de transport de energie electrică, exploatărilor miniere și altor necesități industriale ale autorităților administrației publice locale, cu excepția celor prevăzute la art.4 alin.(1) lit.d); e) terenurile zonelor verzi; f) terenurile ocupate de obiective acvaticice artificiale, cu excepția celor prevăzute la art.4 alin.(1) lit.b), precum și a celor aflate în proprietate privată.

Iar, invocând prevederile alin (3) art. 5 al Legii menționate: De domeniul privat al satului (comunei), orașului (municipiului) țin: a) terenurile neprivatizate aferente obiectivelor privatizate sau private, inclusiv cele aferente construcțiilor nefinalizate, precum și terenurile aferente obiectivelor din fondul de imobile nelocuibile date în locațiune (arendă) dacă nu fac parte din domeniul public; b) terenurile neprivatizate aferente clădirilor și altor construcții date în proprietate privată în contul cotelor valorice, conform legislației cu privire la privatizare; c) terenurile aferente întreprinderilor municipale dacă nu fac parte din domeniul public; d) loturile neprivatizate ale întovărășirilor pomicole; e) terenurile fondului de rezervă dacă nu fac parte din domeniul public; f) alte terenuri dobândite de unitatea administrativ-teritorială dacă nu sînt destinate uzului public.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că materialele cauzei nu conțin probe, care ar confirma, că terenul care a fost obiectul licitației din 19 decembrie 2005 făcea parte din terenurile domeniul public al APL Rădoaia.

La 14 iunie 2018 Oficiul Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele necesare pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material și procedural și nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Completul denotă că Curtea de Apel Bălți a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei integrale la 13 aprilie 2018 (f.d.18, vol.II), însă date care ar confirma recepționarea acestuia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 14 iunie 2018 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile,

completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Oficiul Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Oficiul Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile

de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Oficiul Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Oficiul Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru